

Se poate întâmpla ca un moment dintr-o întrecere sportivă să ne ducă cu gândul mult mai departe decât competiția în sine. Aseară am văzut un sportiv, un om, o atitudine, un exemplu și o explicație de ce nu suntem noi în locul lor... Germania –Argentina în finala Cupei Mondiale la fotbal s-a terminat cu victoria europenilor pentru care mă bucur și eu, fără a fi nicio clipă filogerman. Dar am simțit nevoia să țin cu reprezentanții continentului meu. Scriam în alt articol că o întrecere sportivă se câștigă de unii, care primesc onoruri și bani și se pierde de alții, care primesc și ei, la rândul-le, onoruri (nu neapărat mai puține) și bani (mai puțini, dar destui...). Spectatorii, telespectatorii, pătimașii suporterii ai echipelor aflate pe teren se aleg cu satisfacții sau insatisfacții sufletești pe care, la sfârșitul luptei sportive, le materializează în lacrimi, hore sau grămezi spontane ca la rugby, îmbrățișări, ieșiri în piața orașului, claxoane, bere (de data aceasta germană) și puțină detașare de la grijile zilei.

Am văzut aseară un sportiv care face cinste speciei umane. A luptat pe tot terenul, a fost faultat de nenumărate ori, s-a ridicat îndârjit de fiecare dată, fără dorința stupidă de a prinde pe undeva pe teren adversarul și de a-i plăti cu aceeași monedă.

Am văzut un om care a putut înțelege dorința adversarului direct din momentul luptei de a face orice ca să-l oprească. Sau cel puțin să-l încetinească în demersul de a trage o întreagă echipă după el. Înțelegând, a ales fotbalul, nu cotonogeala. A ales sportul numit fotbal, nu sportul numit box sau oricare altul mai sângeros.

Am văzut o atitudine a unui semen de-al nostru, care nu se lamentează când îi e greu, care nu se lasă învins de adversari sau de soartă. Probabil că aseară, dacă ar fi dorit, ar fi putut fi schimbat cu alt fotbalist, mai puțin faultat și mai puțin înroșit pe față. El a ales să rămână pe teren.

Am văzut un exemplu concret al dictonului: „ridică-te și mergi mai departe!”. Aseară am văzut că se poate spune și „ridică-te și joacă fotbal mai departe”!

Un model uman: Schweinsteiger

Scris de Horia Picu

Luni, 14 Iulie 2014 14:58 - Ultima actualizare Marți, 15 Iulie 2014 06:47

Am văzut un mare jucător luptând până la sacrificiu (și nu spun aceasta gratuit...) pentru ca victoria să fie de partea țării lui. Poate am văzut un jucător și o echipă care au luptat pentru Europa? O întrebare la care nimeni nu va putea să-mi răspundă. Și poate așa e cel mai bine. Pot și eu, după atâția ani de aparținător al comunității europene, să-mi imaginez răspunsul...

De ce nu-i România ca Germania? De ce nu avem și noi un Schweinsteiger român? Poate că meciul de aseară ascunde un posibil răspuns. Haideți să-l căutăm!

Bastian □ Schweinsteiger, simt nevoia să-ti spun: danke schön!

Pentru mine, ai fost mai mult decât fotbalistul finalei. Ai fost omul pe care aș dori să-l văd pe stradă multiplicat în mii de exemplare asemănătoare cu tine. Atunci, doar atunci, voi ști că fac parte dintr-o națiune care știe ce-i curajul, demnitatea, etc, etc...